

BOSNA I HERCEGOVINA  
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA  
BOSNE I HERCEGOVINE  
Broj: 96 o K 156051 25 Kž  
Brčko, 26.05.2025. godine

## U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija dr. sc. Roberta Jovića kao predsjednika vijeća, Amele Mustafić i Vuka Lučića kao članova vijeća, uz učestvovanje Zinete Abdul Razzak kao zapisničara, u krivičnom postupku protiv optuženog S.D iz B.1, zbog krivičnog djela – Zloupotreba položaja ili ovlaštenja - iz člana 377. stav 2., u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 19/20 - prečišćeni tekst, 3/24 i 14/24), odlučujući o žalbama branioca optuženog Mirze Fazlić advokata iz Brčkog i Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, podnesenim protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 156051 23 K od 29.10.2024. godine, nakon javne sjednice krivičnog vijeća održane dana 26.05.2025. godine, u prisustvu branioca i optuženog, a u odsustvu uredno obavještenog tužioca, donio je

## P R E S U D U

Odbijaju se kao neosnovane žalbe branioca optuženog S.D. i Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i potvrđuje presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 156051 23 K od 29.10.2024. godine.

## Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 156051 23 K od 29.10.2024. godine, optuženi S.D. oglašen je krivim da je radnjama opisanim u izreci te presude počinio krivično djelo – Zloupotreba položaja ili ovlaštenja - iz člana 377. stav 2. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, pa ga je sud na osnovu tog zakonskog propisa i primjenom članova 7., 42., 43. i 49. stav 1. istog zakona, te na osnovu člana 285. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“ broj 34/13, 27/14, 3/19 i 16/20), osudio na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine.

Na osnovu člana 76. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine optuženom S.D. je izrečena mjera sigurnosti zabrane vršenja dužnosti odgovorne osobe u udruženjima građana i fondacijama u trajanju od najmanje 5 godina od dana pravosnažnosti presude. Takođe, istom presudom na osnovu člana 114. i 115. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i člana 392. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine od optuženog se oduzima imovinska korist pribavljena krivičnim djelom u iznosu od 4.400,00 KM, te se od Dž.D. oduzima imovinska korist koju mu je optuženi pribavio u iznosu od 6.000,00 KM, te se ista ima uplatiti u korist Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Na osnovu člana 188. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, optuženi je obavezan na plaćanje troškova krivičnog postupka u iznosu od 200,00 KM, koji se odnose na troškove dolaska svjedoka iznos od 100,00 KM, te na ime paušala za rad suda iznos od 100,00 KM u roku od 30 dana po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Protiv navedene presude žalbu je podnio branilac optuženog Mirza Fazlić, advokat iz Brčkog (u daljem tekstu: branilac), zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka i zbog pogrešne primjene Krivičnog zakona. Branilac je predložio da Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine pobijanu presudu preinači tako što će osloboditi od optužbe optuženog S.D. ili da pobijanu presudu ukine i odredi održavanje pretresa.

Protiv navedene presude žalbu je podnijelo i Tužilaštvo Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: tužilac), zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji, s prijedlogom da Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine uvaži žalbu Tužilaštva i preinači prvostepenu presudu u dijelu odluke o kazni, tako što će optuženog osuditi na kaznu zatvora u trajanju dužem od onog koje je izrečeno u prvostepenoj presudi.

Odgovor na žalbu tužioca podnio je branilac optuženog s prijedlogom da Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine odbije kao neosnovanu žalbu Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Na javnoj sjednici vijeća ovog suda održanoj dana 26.05.2025.godine, branilac je ukratko iznio sadržaj žalbe i odgovora na žalbu i u cijelosti ostao kod istih, dok se optuženi pridružio navodima svog branioca i istakao da je nepravredno optužen.

Ovaj sud je ispitao pobijanu presudu u skladu sa članom 306. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odnosno u onom dijelu koji se pobija žalbama, a po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen Krivični zakon, nakon čega je odlučio kao u izreci ove odluke iz slijedećih razloga.

Žalbe branioca i tužioca su neosnovane.

## ŽALBA BRANIOCA MIRZE FAZLIĆA

Razmatrajući žalbu branioca i navode u istoj ovaj sud je zaključio da je ista neosnovana, jer je u pogledu istaknutih žalbenih navoda izostala uvjerljiva argumentacija da je prvostepeni sud prilikom donošenja pobijane presude počinio propuste i povrede Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Isti stav je i u pogledu pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene Krivičnog zakona.

Pobijana presuda je obrazloženje iste nisu ostavili prostora za osnovanost prigovora kojima se želi dovesti u pitanje zakonitost i pravilnost odluke kojom je optuženi S.D. oglašen krivim da je počinio krivično djelo – Zloupotreba položaja ili ovlaštenja – iz člana 377. stav 2. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u vrijeme i na način opisan u izreci pobijane odluke.

Branilac u žalbi navodi da je prvostepeni sud počinio procesnu povredu i to povredu odredbe člana 251. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, koja propisuje da glavni pretres koji je odgođen mora ponovo početi ako se izmjenio sastav vijeća ili ako je odgađanje trajalo duže od 30 dana, ali uz saglasnost stranaka i branioca vijeće može odlučiti da se u ovakvom slučaju svjedoci i vještaci ne saslušavaju ponovo i da se ne vrši novi uviđaj, nego da se koriste iskazi svjedoka i vještaka dati na ranijem glavnom pretresu, odnosno da se koristi zapisnik o uviđaju. Branilac navodi da je prvostepeni sud opisanu povredu počinio u više navrata kada je nastavak glavnog pretresa određivan nakon 65 dana, odnosno 36 dana kada nije tražena saglasnost stranaka za probijanje roka (za razliku od probijanja roka gdje je data saglasnost stranaka na pretresu održanom dana 11.03.2024. godine). Branilac potencira da u pogledu izvođenja dokaza mora postojati kontinuitet glavnog pretresa, te da odredba stava 2. člana 251. isključuje postojanje cjeline između odloženog i nastavljenog glavnog pretresa ako je odlaganje trajalo duže od 30 dana navodeći da se radi o odredbi imperativnog karaktera.

Ispitujući prethodno izneseni žalbeni prigovor ovaj sud podsjeća da je odredbom člana 251. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine propisano između ostalog, da glavni pretres koji je odgođen mora početi iznova ako je odgađanje trajalo duže od 30 dana, ali uz saglasnost stranaka i branioca vijeće može odlučiti da se u ovakvom slučaju svjedoci i vještaci ne saslušavaju ponovo i da se ne vrši novi uviđaj, nego da se koriste iskazi svjedoka i vještaka dati na ranijem glavnom pretresu, odnosno da se koristi zapisnik o uviđaju. Međutim, odredbom člana 297. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine je propisano da će bitna povreda odredaba krivičnog postupka postojati ako sud nije primjenio ili je nepravilno primjenio koju odredbu Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, a to je bilo ili je moglo biti od uticaja na zakonito i pravilno donošenje pobijane presude, te su navedeni žalbeni prigovori branioca optuženog cijenjeni kao paušalni i nisu se mogli ispitati, jer ovaj sud, kao drugostepeni sud, postojanje bitnih povreda odredaba krivičnog postupka ne preispituje po službenoj dužnosti, pa ni to da li je navedeno odgađanje navedenog pretresa bilo ili moglo biti od uticaja na zakonitost i pravilnost pobijane presude.

Branilac u žalbi navodi da je prvostepeni sud pobijanu presudu zasnovao prvenstveno na iskazu svjedoka M.I., te da je prvostepeni sud pogrešno intepretirao iskaz ovog svjedoka, kao i da je poklonio vjeru svjedoku u onom dijelu izjave koji nije u suprotnosti sa izjavom datom u Policiji Brčko distrikta BiH, zanemarujući da je svjedok izjavio da je tada bio pod stresom zbog smrti oba roditelja i poplave koja je zadesila B.2. Branilac u žalbi inpretretira, odnosno iznosi sadržaj iskaza ovog svjedoka navodeći da je prvostepeni sud pogrešnom ocjenom iskazom svjedoka M.I. presudu zasnovao na pogrešno utvrđenom činjeničnom stanju. Nadalje, branilac navodi da je ovaj svjedok dao uvjerljiv iskaz na glavnom pretresu kada je rekao da je na ime duga za dizalicu optuženom vratio iznos od 1.500,00 KM, a razliku do 4.800,00 KM zadržao za sebe po osnovu kirije. Takođe, branilac dovodi u pitanje postupanje i zaključak prvostepenog suda kada je poklonio vjeru iskazu svjedoka N.K., te iskazu svjedoka A.Đ. i R.Š. čije iskaze prihvata u dijelu u kojem su isti izjavili da nikada taj prostor nisu koristili za sastanke za potrebe udruženja. Branilac prigovara da prvostepeni sud nije prihvatio dokaze odbrane ocjenjujući iste kao nerelevantne, te da isti nisu odlučni za donošenje drugačije odluke, kao i iskaz svjedoka odbrane M.K. Branilac potencira da je prvostepeni sud morao izvesti drugačiju ocjenu iskaza M.K., jer njegov iskaz govori i ide u prilog činjenici da je udruženje radilo, da je koristilo prostorije koje se nalazi u B. tokom 2019. godine. Branilac u žalbi dovodi u pitanje i status osumnjičenog smatrajući da Udruženje je svaki oblik dobrovoljnog povezivanja tri ili više fizičkih pravnih lica čija svrha nije sticanje dobiti, nego ostvarivanje i unapređenje zajedničkog ili općeg interesa ili cilja u skladu sa Ustavom Bosne i Hercegovine, zakonima Bosne i Hercegovine, te Statutima i zakonima Distrikta, te je sasvim jasno da se ne radi o odgovornoj osobi u Brčko distriktu Bosne i Hercegovine, odnosno da se optuženi ne može smatrati odgovornom osobom. Branilac takođe navodi da je pogrešan zaključak prvostepenog suda da je Dž.D. obavljao bilo kakvu aktivnost u Udruženju, te da prvostepeni sud za taj zaključak nije dao razloge. Isto tako navodi u žalbi da prvostepeni sud osim pogrešne ocjene iskaza svjedoka nije dao adekvatnu ili nikakvu ocjenu materijalnih dokaza uključujući pojmove osnivača i predsjednika Udruženja. Takođe, branilac prigovara i na odluku prvostepenog suda u pogledu primjene članova 114. i 115. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, smatrajući da u konkretnom slučaju dokazi nisu predstavljali dovoljan osnov za oduzimanje imovinske koristi, kao i da odluka prvostepenog suda da se optuženi obaveže na plaćanje troškova krivičnog postupka nije zakonita, imajući u vidu loše imovno stanje optuženog. Na kraju branilac smatra da je prvostepeni sud u konkretnom slučaju trebao primjeniti odredbu člana 3. stav 2 . Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Imajući u vidu iznesene navode branioca, ovaj sud smatra da su isti neargumentovani i neosnovani. Naime, preispitujući žalbene navode na gore iznesene okolnosti ovaj sud je zaključio da je izreka presude u potpunosti i u skladu sa obrazloženjem, odnosno razlozima presude, te da obrazloženje činjenično i pravno u potpunosti slijedi izreku. U obrazloženju presude prvostepeni sud je ukazao na osnovu kojih dokaza su utvrđene pravnorelevantne činjenice na kojima je zasnovao svoje uvjerenje da je optuženi počinio krivično djelo za koje je oglašen krivim. Naime, ovaj sud je zaključio da je prvostepeni sud analizirao izjave svih saslušanih svjedoka kako tužilaštva tako i odbrane, navodeći

u bitnom sadržaj izjava saslušanih svjedoka i to od četvrte do sedme strane obrazloženja pobijane odluke i dao njihovu ocjenu koju prihvata i ovaj sud. Identično je prvostepeni sud postupio i kod ocjene uložene materijalne dokumentacije Tužilaštva i odbrane, u koje je izvršio uvid, te na sedmoj strani obrazloženja pobijane odluke naveo iste te šta proizilazi iz navedene materijalne dokumentacije. Tako je prvostepeni sud dao logičnu i prihvatljivu analizu izvedenih dokaza, a sve razloge prvostepenog suda o tome koji su dokazi i iz kojih razloga prihvaćeni, koji su prihvaćeni djelimično, a koji nisu uzeti u obzir, prvostepeni sud je naveo u obrazloženju svoje odluke, upravo na način kako je to propisano članom 281. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine cijeneći svaki dokaz pojedinačno i u uzajamnoj vezi sa ostalim dokazima. Prvostepeni sud je o svemu tome detaljno govori u obrazloženju svoje odluke, na stranama 10,11, 12 i 13. koje razloge u potpunosti prihvata i ovaj sud. Prvostepeni sud je na osnovu takve ocjene dokaza izveo zaključak da li je neka činjenica dokazana ili ne tako da su prigovori branioca u tom pravcu u potpunosti neosnovani.

Prvostepeni sud je na osnovu provedenih dokaza pravilno utvrdio da su se u radnjama optuženog stekla sva bitna obilježja bića krivičnog djela – Zloupotreba položaja ili ovlaštenja – iz člana 377. stav 2. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, na način kako je to opisano u izreci pobijane odluke. Na stranama 10. i 11. obrazloženja pobijane odluke prvostepeni sud je naveo kojim svjedocima poklanja vjeru, a kojim svjedocima je djelimično poklonio povjerenje, pa je tako prvostepeni sud naveo da svjedoku N.K. u potpunosti poklanja vjeru smatrajući da je njegov iskaz objektivan, jasan, nepristrasan, preciziran i autentičan. Prvostepeni sud je iskazu svjedoka M.I. datom na glavnom pretresu djelimično poklonio povjerenje i to u onom djelu koji nije u suprotnosti sa izjavom datom u Policiji Brčko distrikta BiH iz razloga što svjedok djelimičnu promjenu iskaza na glavnom pretresu (da je novac vratio optuženom radi povrata ranije uzete pozajmnice) nije obrazložio na objektivan i nepristrasan način imajući u vidu da se svjedok nije mogao sjetiti podataka o visini pozajmnice, tačnom vremenu pozajmnice, iskaza koji se odnosi na korištenje prostora od strane udruženja, a koji je suprotan sa iskazom svjedoka N.K., te materijalnom dokumentacijom u spisu (uviđajem, izvještajem sa fotodokumentacijom) kao i sa iskazima svjedoka A.Đ. i R.Š. Ovi svjedoci su izjavili da taj prostor u B.2 nikada nisu koristili za sastanke za potrebe udruženja. Nadalje, prvostepeni sud je poklonio vjeru iskazima svjedoka M.N., M.D. i R.Š. datim na glavnom pretresu smatrajući iskaze objektivnim, nepristrasnim i autentičnim, dok je iskazu svjedoka A.Đ. je djelimično poklonio povjerenje i to u onom dijelu u kojem nije u suprotnosti datim u Policiji, te iskazima drugih svjedoka. Iz materijalne dokumentacije u spisu, a posebno iz rješenja Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine o registraciji udruženja građana „S.“ broj 096 o F1 -18-000109 od 04.12.2018. godine, sud je utvrdio da je optuženi S.D. upisan kao predsjednik Udruženja i lice ovlašteno za zastupanje bez ograničenja ovlaštenja. Na osnovu Statuta i rješenja suda, sud je van razumne sumnje utvrdio da je optuženi odgovorna osoba u smislu člana člana 2. stav 5. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Takođe, iz ugovora zaključenih radi obavljanja ugovorenih poslova između naručioca posla S.D. i izvršioca posla Dž.D., više ugovora koje je sud pobrojao na stranama 11. i 12. obrazloženja pobijane presude, sud je utvrdio da je Dž.D. isplaćivan iznos kako je to i navedeno u izreci pobijane presude.

Takođe, prvostepeni sud je zaključio uvidom u navedene ugovore da dinamika isplata nije vršena u skladu sa „ugovorenim obavezama“ (mjesečno 500,00 KM, a plaćanje do 5-tog u mjesecu za prethodni mjesec). Pa je tako prvostepeni sud na osnovu finansijskog plana za 2019. godine udruženja „S.“ utvrdio da je za redovan rad kancelarije za administrativno osoblje planirano da se isplati iznos od 6.000,00 KM. Identična situacija je i sa zaključenim ugovorom o zakupu poslovnog prostora sa M.I. za koje je sud utvrdio na osnovu finansijskog plana za 2019. godinu udruženja za troškove zakupnine planirano da se isplati iznos od 4.800,00 KM, a na osnovu bankovnih izvoda sud je utvrdio da su Dž.D. i M.I. isplaćena navedena novčana sredstva. Takođe, prvostepeni sud je uvidom u registraciju udruženja utvrdio da su osnivači udruženja S.D., A.Đ. i R.Š., a da je sjedište udruženja u B.2. Kada se imaju u vidu iskazi svjedoka A.Đ. i R.Š. pravilno je prvostepeni sud zaključio da iz istih proizilazi da im nije poznato da je Dž.D. obavljao poslove ažuriranja dokumentacije, niti im je poznato da li je koliko novca je isplaćeno Dž.D. za te poslove, osim da je zajedno s njima vršio količenje nekih staza i lijepljenje plakata. Oba ova svjedoka u svojim iskazima su potvrdili da je je S.D. jedini raspolagao sa sredstvima udruženja i brinuo se o finansijama udruženja. Takođe, iz iskaza svjedoka A.Đ. datog u Policiji proizilazi da mu je poznato da je za potrebe udruženja iznajmljen poslovni prostor od čovjeka koji je mehaničar, jer udruženje ne bi moglo funkcionisati pa je S.D. prijavio na tu adresu udruženje, a da prostor nisu koristili nego su se sastajali u hotelu Jelena. Prvostepeni sud je nakon detaljne analize provedenih dokaza utvrdio da se radi o tzv. fiktivnim ugovorima zaključenim u cilju pravdanja utroška dodjeljenih novčanih sredstava od nadležnih organa s jedne strane, jer bi u protivnom udruženje bilo dužno vratiti neutrošena sredstva, a s druge strane kako bi optuženi S.D. i Dž.D. ostvarili protivno ciljevima udruženja protivpravnu imovinsku korist. Da se radi o proforme o zaključenim ugovorima proizilazi iz iskaza svjedoka N.K. koji je naveo da u izuzetoj poslovnoj dokumentaciji udruženja nije pronađen niti jedan dokument iz kojeg je proizašlo da je Dž.D. obavio bilo kakvu aktivnost u pogledu ažuriranja poslovne dokumentacije udruženja, niti je udruženje imalo objektivne potrebe za tim imajući u vidu obim te dokumentacije. Prvostepeni sud je taj svoj zaključak izveo na osnovu uvida u predmetne ugovore - dokazi označeni kao D7, D9, D11 i D13 kao i iz dokaza D10, D12 i D14, a koji predstavljaju izvode iz ... banke. Prvostepeni sud je zaključio da uz predmetne ugovore ne postoji niti jedan propratni dokument iz kojih proizilazi da je Dž.D. postupao po istima (izvještaj o izvršenom ažuriranju sa pobrojanom dokumentacijom, vremenski period, mjesto ažuriranja i sl.) . Takođe prvostepeni sud je na osnovu izvršenih isplata utvrdio da je za sve ugovore isplata vršena mimo ugovorene obaveze na osnovu čega je zaključio da nikada nije ni postupano po tim ugovorima od strane izvršioca posla, te da su ugovori zaključeni samo proforme, a u cilju kako bi Dž.D. ostvario korist koja mu ne pripada. To se odnosi i na ugovor o zakupu poslovnog prostora pa je tako sud prihvatio i iskaz svjedoka M.I. dat u Policiji koji je saglasan sa materijalnom dokumentacijom u spisu iz koje proizilazi da se takođe radi o fiktivnom ugovoru zaključenom samo radi pravdanja utroška novčanih sredstva udruženja. Treba posebno imati u vidu da svjedok M.I. nije mogao da pokaže o kojem poslovnom prostoru se iz ugovora radi jer udruženje građana „S.“ nikada nije koristilo prostor u njegovom vlasništvu, a niti je pomenuo prilikom davanja u izjavi u Policiji u dva navrata da je od optuženog pozajmio neki novac. Stoga su prigovori branioca u tom smislu potpuno neosnovani.

Na osnovu gore iznesenog proizilazi da se prvostepeni sud posebno osvrnuo na iskaz svjedoka M.I., te iz kojih razloga njegov iskaz prihvata i u kojem dijelu te šta proizilazi iz uložene materijalne dokumentacije a kako je to navedeno na strani 13. obrazloženja pobijane odluke.

Nije u pravu branilac kada navodi da prvostepeni sud nije u dovoljnoj mjeri cijenio dokaze odbrane imajući u vidu da je na strani 13. obrazloženja pobijane odluke sud dao ocjenu iz dokaza odbrane.

Na osnovu svega pravilno je prvostepeni sud zaključio da je nesporno utvrđena krivica optuženog za učinjenje krivičnog djela – Zloupotreba službenog položaja ili ovlaštenja – iz člana 377. stav 2. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, jer je optuženi umišljanim radnjama kao odgovorno lice u Brčko distriktu, uz pribavljanje sebi i Dž.D. imovinske koristi u navedenom iznosu, ostvario sva bitna obilježja krivičnog djela za koja je oglašen krivim.

Prvostepeni sud na strani 14. obrazloženja pobijane presude se bavio umišljajem na strani optuženog, pa je tako pravilno zaključio da je ovo krivično djelo optuženi počinio sa direktnim umišljajem, svjestan da u udruženju nema tako obilne dokumentacije, da bi za njeno ažuriranje bilo neophodno anagažovati posebno lice, zatim da ažuriranje poslovne dokumentacije ne može podvesti pod ciljeve udruženja iz člana 6. Statuta, da bi bilo neophodno da se utroši više od trećine dodjeljenih sredstava za redovan rad udruženja, te da je zaključenje ugovora sa Dž.D. i odobravanje isplate te prenos novčanih sredstava na Dž.D. račun izvršio samo sa ciljem da to lice ostvari ne pripadajuću imovinsku korist, s obzirom da nikada nije ni vršio poslove ažuriranja. Takođe, optuženi je bio svjestan da neće koristiti prostor u vlasništvu M.I. za rad udruženja, ali je ipak sa istim zaključio ugovor te odobrio isplatu sredstava na njegov račun, a sve u cilju sticanja imovinske koristi za sebe jer je ta sredstva kasnije na vlastiti zahtjev u povratu i dobio od M.I.

Na osnovu svega iznesenog prigovor branioca da je prvostepeni sud pogrešno utvrdio činjenično stanje i pogrešno primjenio Krivični zakon su neosnovani.

Odluka prvostepenog suda u pogledu primjene člana 114. i 115. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine je pravilna i na zakonu zasnovana i ista je donesena na osnovu utvrđenih činjenica u toku krivičnog postupka.

Takođe, odluka suda o mjeri sigurnosti i troškovima krivičnog postupka je zasnovana na pravilnoj primjeni odredaba člana 76. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odnosno člana 188. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Pogrešan je zaključak branioca, a i za ovaj sud kao takav neprihvatljiv, da na uvjerljiv način nije dokazano da je optuženi počinio krivično djelo za koje je oglašen krivim pa je u takvoj situaciji po mišljenju branioca sud bio dužan primijeniti načelo „in dubio pro reo“ iz člana 3. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Odredba člana 3. stav 2 Zakona o

krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine na čiju primjenu se branilac neargumentovano poziva propisuje da sumnju u pogledu postojanja činjenica koje čine obilježje krivičnog djela ili od koje zavisi primjena neke odredbe krivičnog zakonodavstva sud rješava presudom na način koji je povoljniji za optuženog. Budući da na osnovu provedenih dokaza sve pravnorelevantne i odlučne činjenice na osnovu kojih je utvrđena krivica optuženog su utvrđene na pouzdan način, kod prvostepenog suda nije bilo sumnje ni dileme u pogledu postojanje činjenica, koja čine obilježja krivičnog djela, pa da bi sud takvu sumnju riješio presudom na način koji je povoljni za optuženog, te nije bilo ni uslova za primjenu navedenog načela, na čiju primjenu branilac neargumentovano ukazuje.

Iako to ne navodi u žalbenim osnovama, branilac u obrazloženju žalbe prigovara da je izrečena krivičnopravne sankcija prestroga, jer prvostepeni sud nije dao olakšavajućim okolnostima adekvatan značaj, te da bi se kaznom zatvora ispod zakonom propisanog minimuma postigla svrha kažnjavanja. Za razliku od navoda branioca, ovaj sud smatra da je prvostepeni sud kod izbora vrste i visine kazne koju će izreći optuženom imao u vidu sve okolnosti na koje ga obavezuje odredba člana 49. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine uključujući sve olakšavajuće okolnosti na strani optuženog, odnosno da je isti nezaposlen i lošeg imovnog stanja. Otežavajuće okolnosti na strani optuženog prvostepeni sud nije našao. Prvostepeni sud je posebno imao u vidu da je za krivično djelo - Zloupotreba položaja ili ovlaštenja – iz člana 377. stav 2. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine propisana kazna zatvora od jedne do deset godina, pa je optuženom odmjerio kaznu zatvora u visini od 1 (jedne) godine, imajući u vidu sve navedene olakšavajuće okolnosti a za šta je sud dao svoje razloge na strani 14. obrazloženja pobijane odluke. Stoga i ovaj sud smatra da će se izrečenom kaznom zatvora u potpunosti ostvariti svrha kažnjavanja propisana članom 42. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine koja će uticati na učinioca da ubuduće ne vrši krivična djela, te da će se istom postići svrha krivičnopravnih sankcija iz člana 7. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u smislu preventivnog uticaja i na druge da poštuju pravni sistem i ne vrše krivična djela.

Ostali navodi branioca ne utiču na pravilnost i zakonitost pobijane presude.

## ŽALBA TUŽIOCA

Tužilac u žalbi navodi da prvostepenu presudu pobija zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji navodeći da sud nije pravilno cijenio postojanje otežavajućih okolnosti. Tako tužilac navodi da iz dokaza provedenih u spisu proizilazi da je optuženi navedeno udruženje koristio samo sa jedinim ciljem a to je pribavljanje protivpravne koristi za sebe i svog sina. Tako tužilac navodi da je nejasno zašto prvostepeni sud navodi da se radi o nezaposlenom licu i da je isti lošeg imovnog stanja kada je taj svoj status promjenio, te da imovno stanje optuženog služi najprije kao kriterij koji obezbjeđuje podjednako djelovanje novčane kazne na učinioca slabog i učinioca dobrog imovnog stanja, te da sud nije vodio računa o zaštićenom dobru i stepenu krivice optuženog.

Razmatrajući žalbu tužioca ovaj sud smatra da je ista neosnovana.

Imajući u vidu da je već bilo riječi o izrečenoj krivičnopravnoj sankciji kod obrazlaganja žalbe branioca optuženog, ovaj sud se neće ponavljati. Takođe, navodi tužioca o imovnom stanju optuženog su takođe razmatrani kod obrazlaganja žalbe branioca, te da navodi tužioca da je optuženi koristio udruženje samo s ciljem da sebi i svom sinu pribavi imovinsku korist se ne mogu uzeti u obzir s obzirom da ulaze u obilježje krivičnog djela. Ovaj sud je imao u vidu i navode tužioca vezano za ugroženo zaštićeno dobro, te izveo zaključak da je odluka suda pravilna te da će se izrečenom kaznom zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine postići svrha kažnjavanja kako na planu specijalne tako i na planu generalne prevencije imajući u vidu protek vremena (djelo izvršeno 2019. godine), kao i već utvrđene olakšavajuće okolnosti na strani optuženog.

Budući da ne postoje razlozi zbog kojih se presuda pobija žalbama branioca i tužioca, da prvostepeni sud nije počinio povredu Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, niti je činjenično stanje pogrešno utvrdio, te da nisu počinjene ni povrede Krivičnog zakona na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, ovaj sud je žalbe branioca i tužioca odbio kao neosnovane i potvrdio prvostepenu presudu.

Bili su to razlozi zbog kojih je odlučeno kao u izreci ove presude, a sve u smislu člana 313. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

ZAPISNIČAR

Zineta Abdul Razzak

PREDSJEDNIK VIJEĆA

dr.sc. Robert Jović